

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Skal lampen ikke lyse? Formanden har ikke sat den ... Nå, formanden skal sætte sig ned, inden den ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver kun nogle ekstra sekunder til taleren.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jamen tusind tak for det.

Jeg mener ikke, man kan lave den parallelitet, som hr. Jakob Nielsen laver her. Det er arbejdsgiveren, der har ledelsesretten, og dermed har arbejdsgiveren også ansvaret.

Jeg vil sige, at jeg selv som arbejdsgiver i temmelig mange år har levet under den her arbejdsmiljølovgivning, og jeg synes, den har den fordel, at man er meget, meget opmærksom på sikkerhedsspørgsmål på sin egen arbejdsplads, fordi man ved – eller vidste dengang, inden loven blev lavet om – at man kunne pådrage sig et ansvar, hvis man ikke var meget opmærksom på at instruere medarbejderne ordentligt, og man skal også sørge for, at de har den tid, der er nødvendig til rent faktisk at kunne handle, og også fortælle dem: Hvis I handler groft uagtsomt, så stiller I også jer selv i farezonen, så kan I rent faktisk også blive dømt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Jakob Axel Nielsen for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg har to spørgsmål, idet jeg godt vil tilføje, at jeg opfatter SF som et parti, der går op i retssikkerhed, og som mener, at det er en af kronjuvelerne i et samfund, som vi alle sammen skal værne om.

Når det så er sagt, er det første spørgsmål: Mener fru Anne Grete Holmsgaard, at det er ubetænkeligt at give en straf, ikke betaling af erstatning, men en straf til mennesker, der ikke har gjort noget forkert? Det var det første spørgsmål.

Det andet er: Kunne man ikke forestille sig, at der skal være forskel på den arbejdsgiver, der har investeret vildt og bredt i arbejdsmiljø, og den, der har sjoflet det og ikke gjort noget ved det? Hvorfor skal de behandles på samme måde?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil sige til hr. Jakob Axel Niensens sidste eksempel, at de i realiteternes verden heller ikke bliver behandlet på samme måde.

Til den parallelitet, der lå i det første spørgsmål, må jeg sige, at det jo er sådan, at der ikke er parallelitet i forvejen; det er arbejdsgiveren, der har ledelsesretten. Det er klart, at hvis vi fordelte ledelsesretten, måtte vi også fordele de sanktioner, som man kan løbe ind i, på ligelig vis.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Jeg vil gerne starte med at rose, hvad enten det nu er ministeren eller embedsmændene, for, at der er lavet den der meget gode læsevejledning i underoverskriften til det her forslag, hvor der står: »Begrænsning af arbejdsgivernes strafansvar og skærpelse af straf for overtrædelser, der begås af ansatte ...« Så kan man ligesom se, hvad kernen i det her er: Det skal være hårdere at være ansat, og det skal være nemmere at være arbejdsgiver. Det forstår man godt at Venstre og Konservative går ind for. Der skal nok være enkelte af Dansk Folkepartis vælgere, som er lidt overraskede over, at det også er Dansk Folkepartis politik. Men sådan er det.

Diskussionen i dag har jo meget udfoldet sig omkring spørgsmålet om at lede og fordele arbejdet, og det er da også mit afsæt for at sige, at det da godt kan være, at vi fra Enhedslistens side vil foreslå Socialdemokraterne, SF og De Radikale, når vi nu får et nyt flertal efter næste valg, at vi ikke skal starte med at fjerne den her lov, men at vi i stedet for skulle overveje at fremsætte nogle lovforslag, hvor vi tog udgangspunkt i arbejdsgivernes og de borgerlige partiers åbenlyse ulyst til at påtage sig det ansvar, der er forbundet med at have nogle rettigheder.

Når det nu er sådan, at arbejdsgiverne ikke vil påtage sig ansvaret for konsekvenserne af den måde, de leder og fordeler eller ikke leder og fordeler arbejdet på, selv om de har retten, så ville det være ret oplagt at sige, at det må vi finde en anden ordning på, og derfor kunne det naturlige svar på det her være at fremsætte en række forslag i Folketinget til, hvordan man kunne sikre langt mere demokrati, nogle demokratiske rettigheder til medarbejderne osv., sådan at